

vsega tega se je čulo tisočkrat ponavljano in glasno ime „Marackzy“!

Maudine oči so se zaiskrile. Nasmeh ponosa ji je ožaril obličje. Vzdignila se je z nadčloveško energijo in podala roko Steniu, ki je prihajal sem z laborom in šopki. Položil je šopke na ležišče mlade soproge, ki je bila tako pokrita z duhtečimi cvetlicami; in padel je na kolena ter ji podajal, kakor je bilo videti, vso svojo slavo kot tribut.

Imela je še toliko moči, da je položila roko na vroče čelo, ki je bilo sklonjeno pred njo. Nagnila se je, da pritisnila nanj poljub. Stenio je slišal, kako je zašepetala besedo „srečna“. Začutil je lahek dih, ki mu je zavel po obrazu. Iz prsij se mu je izvil krik, ki se je spojil z nepretrganim klicanjem njegovih občudovateljev.

Opojena s triumfom, za proslavljanja velikega umetnika, je Maud izpustila svoj poslednji dihlej.

VIII.

Dva dni pozneje, ob četrti uri, je odplula jahta lorda Mellivana s pristanišča na odprto morje; — zadnji del ladije je bil preprežen s črnim platnom. V salonu, kjer se je Stenio zavezal Maud mrtvo vrniti njenemu očetu, kateremu je odpeljal živo, sta Daisy in Harrietta plakali pri rakvi obloženi s cvetjem, okoli katere so gorele sveče.

Ladija je plula počasi, kakor bi nerada nosila svoje pogrebno breme. Na ladijinem krovu je bilo spremstvo otožno in tiho. Na kraju nasipa so vsi zvedavci zbrani z odkrito glavo gledali za tem sprevodom. Morje je bilo mirno kakor jezerce. Reklo bi se, da se je umirilo, da bi nežnejše zibalo Maud v njenem poslednjem spanju.

V trenutku, ko je jahta pustila za seboj plitvino, se je pokazala za njo ladjica, ki je v njeni smeri odplula na široko morje. Na nji sta bila samo dva moža: ribič, ki jo ni krmil brez truda, ker ni bilo niti vetra, ki bi se uprl v jadro, — pa mož, ves v žalosti, je sedel spredaj, imajoč glavo uprto v dlan. Takoj je preletelo šepetanje nagromadeno družbo pod svetilnikom, od ust je letela beseda „Marackzy“. In iznova, kakor pred drugim mrtvecem, so se vsi odkrili.

Kakor je bilo videti, ni Stenio niti videl niti slišal. Oči je upiral za jahto, ki mu je odnašala vse, kar je še ljubil na tem svetu. In verno, nepremagljivo ji je sledil, ne vedoč, kam ga zavede njena pot, — kakor bi ga neka nevidljiva vez vezala k ti črni ladiji, katere vsak giblje naprej mu je trgal srce.

Hitro se je vekšala oddaljenost med jahto in ladjico. Marackzy pa, da bi jo boljše videl, je vstal in vzel v roko gosli, — kakor ga je bilo videti na daljnem, jasnem obzorju.

Z odkrito glavo na solncu, sredi širne vode, kakor bi si mislil, da ga more umrla še slišati, — je pričel igrati. Atmosfera okoli je bila tako mirna, da so ga na

bregu natanjko slišali. In kakor molitev čista „Labudova pesem“ je letela po valovih ter stopala proti nebesom.

Nikdar se ni glasilo na zemlji slovo tako ganljivo, kakor je bilo to. To niso bile gosli, ki so plakale, to je bilo Steniovo srce. Njegova bol, njegov obup, njegov jok, vse je bilo čuti združeno v srce razjedajočih glasovih.

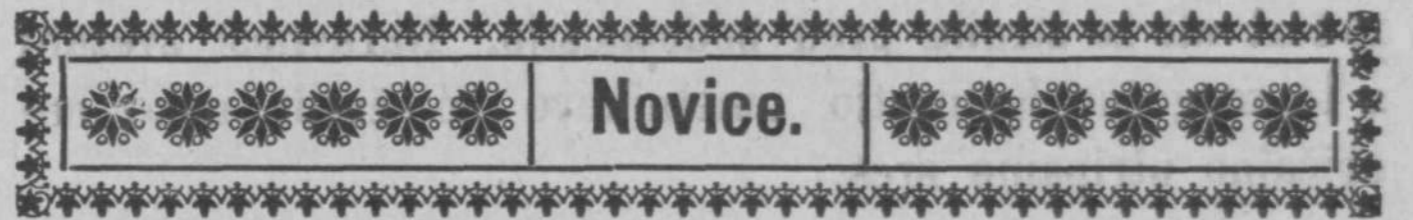
Jahta je zdaj pospešila svoj tek, in v daljavi je bil vidljiv že samo njen dom. Veslač je veslal na vso moč, poslušajoč površno z enim ušesom. S suhega je bila ladjica videti že samo kot majhen črn madež. Stenio je igral brez prenehom, imajoč oči uprte na mesto, kjer se je ladija v daljavi izgubila. Naenkrat je dim kakor lahka senca izginil, in vse je izginilo.

Zvok goslij, žalosten kakor jok, se je naenkrat spojil s tesno tišino okolice, slišati je bilo le odmerjeno pluskanje vesel . . .

Prestrašeni ribič se je ozrl. Prednji del ladjice je bil prazen, in na valovih se ni nič pokazalo.

Mož je začel grozno klicati. Nikak glas se mu ni odzval. Potem se je obrnil počasi proti pristanu.

Nikjer niso našli Steniovega telesa. Brezdvomno je kak naklonjen tok odnesel tega znamenitega godbenika k onim bojnim modrim pečinam, na katerih pragu preneha gibanje valov, in kjer pojo v tihoti morskih globočin sirene v večnem blagru.

— **Osebnosti.** Vodja okrajnega glavarstva v Brežicah, gosp. Julij pl. Vistarini je imenovan okrajnim glavarjem istotam. — Vodja politične ekspoziture v Mozirju, okrajni komisar gosp. Ernest pl. Lehman je imenovan nadkomisarjem. — Konceptni praktikant gosp. dr. Bogdan Stepančič je imenovan namestniškim koncipistom na Štajerskem. — Avskultantom v Celju je imenovan gosp. Davorin Zwitter. — Premeščena sta davčna pristava gg. Ivan Oman iz Trebnjega na Brdo in Peter Vovk z Brda v Trebnje.

— **Cerkvene vesti.** Mej duhovščino ljubljanske škofije so bili sprejeti gg.: dr. J. Kržišnik, ki pride za kaplana v Trnovo, J. Ferjančič, ki je nameščen kot kurat na Gočah, N. Stazinski, ki pride za župnega upravitelja v Čatež pri Trebnjem. Kaplan v Ribnici gosp. J. Jerše pride v Avgustinej na Dunaj. Premeščeni so gg.: J. Sever iz Čemšenika v Cerklje pri Krškem, T. Zabukovec iz Toplic v Drago, M. Kastelic iz Št. Vida pri Zatičini v semenišče; A. Plešič iz Smlednika v Št. Vid pri Zatičini, A. Hybašek iz Zagorja ob Savi v Smlednik, J. Nadrah iz Tržiča v Ljubljano, J. Kržišnik s Črnega vrha nad Idrijo v Tržič, F. Juhof iz Prečine v Javorje pri Litiji, J. Mencinger z Mirne v Prečino, A. Jarec iz Gorij v Železnike, A. Hribar iz Polhovega Gradca na Goro nad Idrijo, L. Zupan iz Planine v Polhov Gradec, J. Kalan iz Kamnika v Ljubljano, H. Povše iz Žužemberka v Kamnik, P. Mohar iz Rovt na Sveto Planino, J. Koblar iz Hrenovic v Ribnico, A. Knol z Rake v Hrenovice, F. Rebol s Predvora v Postojno, A. Podobnik iz Mirne Peči k sv. Trojici, J. Kramar od sv. Trojice v Mirno Peč, J. Plančarič iz Vodice v Kranj, V. Paulus iz Šmarija v Vodice, J. Godec iz Kranjske gore v Ljubljano, J. Žavbi iz Hinj

v Žužemberk; A. Rudolf iz Trnovega v Begunje pri Cerknici, J. Perz iz Podzemlja v Veliko dolino Gosp. P. R. Kubinek a je namestil nemški viteški red v Podzemlju. Na novo so bili nameščeni gg.: J. Barle v Kranjski gori, P. Janc v Toplicah, J. Očepek v Čemšeniku, M. Sušnik v Seleh, Š. Tržkan v Šenpetru pri Novem mestu, F. Zorko v Št. Jerneju, J. Bešter v Kostanjevici, K. Čerin v Zagorju ob Savi, A. Čop v Preddvoru, K. Gnidovec v Gradu, F. Kralj v Loškem potoku; E. Legat v Planini pri Cerknici, F. Majdič Mirni, J. Ogrizek v Rinjah, J. Pravhar na Raki, J. Sever v Črnem vrhu nad Idrijo, A. Skubic v Cerknici, V. Zabret v Gorjah V stalni pokoj sta šla župnika gg. K. Hofer v Čatežu in J. Ključevšek v Šmihelu pri Žužemberku.

— **Šolska vest** Učiteljski kandidat g. Ivan Štrukelj je imenovan začasnim učiteljem-voditeljem ljudske šole v Preloki.

— **Odlikovanje** Jury svetovne razstave v Parizu je ravnatelju obrtnih šol v Ljubljani gosp. I. Šubicu podelila kot sotrudniku pri kolektivni razstavi za gozdarstvo in lesno trgovino srebrno svetinjo. Navedena kolektivna razstava pa je v celoti Grand prix. Deželni muzej kranjski je dobil za razstavljene ribe Grand prix, gosp. Schulz pa je dobil kot sotrudnik kolektivne razstave za gozdarstvo in lesno trgovino bronasto svetinjo

— **Odlikovan čebelar.** Gosp. M. Bevc iz Bohinjske Bistrice je dobil na belgijski čebelarski razstavi prvo odliko.

— **Poroke.** Poročil se je g. Anton Umek iz Brežic z gdč. Ano Kučero iz Radeč. — Poročil se je gospod K. Gabrijel, železniški uradnik na Zidanem mostu z gdč. Antonijo Medica iz Št. Petra na Krasu. — Poročil se je gosp. Janko Rajar, živinozdravnik v Litiji z gdč. Minko Černe iz Ljubljane.

— **Na umetniško razstavo v Ljubljano** prirede štajerski Slovenci dne 21. t. m. skupen izlet. Zvečer obišejo gledališče.

— **Državnozbornske volitve na Slovenskem.** Dvorni svetnik gosp. Šuklje, ki je doslej zastopal dolenska mesta, ne mara več kandidirati in je obelodanil izjavo, da tudi mandata ne sprejme, če bi bil izvoljen. Šuklje je odstopil, ker so meščani-volilci zahtevali, da ostane pri narodno-napredni stranki, in da bo zastopal njene težnje. Deželni odbornik gosp. dr. Ivan Tavčar je oglašil svojo kandidaturo za mandat ljubljanskega mesta, posestnik gosp. Fran Zupančič v Rakovniku pri Št. Rupertu pa svojo kandidaturo za mandat kmetskih občin Radeče-Mokronog-Trebnje-Kočevje. V V. kuriji bo narodno-napredna stranka kandidirala učitelja Luko Jelence v Ljubljani. Socialni demokratje bodo kandidirali v Ljubljani krojača J. Železnikarja v V. kuriji pa urednika E. Kristana. Poslednji je tudi kandidat za gorenjska in notranjska mesta, dalje za V. kurijo na Goriškem, kjer bodo vsi Lahi zanj glasovali in za V. kurijo v Istri. Na Štajerskem je zaupni shod v Mariboru sklenil kandidirati v mariborskih kmetskih občinah Fr. Robiža, v mestni skupini Maribor-Ptuj dr. Pipuša in v mariborski V. kuriji J. Mlakarja iz Laporja.

— **Tržačani v Ljubljani.** Minolo nedeljo je prišlo 320 tržaških Slovencev v Ljubljano obiskat umetniško razstavo in gledališče. Sprejeti so bili kar najprijazneje, in je bil res pravi narodni praznik. Upamo, da se je v tem obisku doseglo približanje mej voditelji kranjske narodno-napredne stranke in voditelji tržaških Slovencev, in da se to še spopolni in poglobi. Najboljše sredstvo v to bi bil skupen izlet Ljubljančanov v Trst.

— **Ljubljanska meščanska godba** je na predvečer cesarjevega godu prvič nastopila in dosegla najpopolnejši uspeh, ki se je pri poznejših nastopih še povečal. Vse občinstvo je veselo, da se je godba tako vrlo obnesla.

— **Nov odvetnik.** Z novim letom se preseli odvetnik v Postojni, gosp. dr. Treo v Gorico, kjer bo imel skupno odvetniško pisarno z gosp. dr. Tumo.

— **Obrtne strokovne šole v Ljubljani** so letos jako dobro obiskane. Na vseh oddelkih je 190 učencev in učenk. 20 oglašencem so morali zaradi pomanjkanja prostora odreči sprejem.

— **Cerkev pri Mariji pomagaj na Brezjah** je bila minolo nedeljo slovesno blagoslovljena. Navzočni so bili kardinal Missia, ljubljanski škof Jeglič in ameriški škof Trobec.

— **Novo gasilno društvo** se ustanavlja v Škocijanu na Dolenjskem. Dotična pravila so se že predložila vladi v potrjenje.

— **Slovensko katoliško politično društvo za kočevski okraj** se je ustanovilo in je imelo svoje osnovalno zborovanje dne 7. t. m. v Dobropoljah

— **Delavci v Vevčah,** kar jih pripada stranki socialnih demokratov, so imeli v četrtek teden v Dobrunjah shod, na katerem je govoril E. Berner iz Gradca.

— **Usposobljenostni izpiti za ljudske in meščanske šole** pred ljubljansko izpraševalno komisijo se začno dne 5. novembra t. l. zjutraj ob 8. uri.

— **Novi posojilnici** se snujeta v Šmarju pri Ljubljani in v Jesenicah na Gorenjskem.

— **Vipavska železnica** se začne graditi sredi meseca decembra. Tako se vsaj kaže, da je minister sporočil dr. Gregorčiču.

— **Osuševanje ribniških in kočevskih kotlin** je večinoma dovršeno. Kolavdacija se bo vršila od 22. do 24. novembra. Poljedelsko ministrstvo bo zastopal ministrski svetnik Rozsival.

— **Izvoz prašičev iz Krškega in Kočevskega okraja** na Tirolsko in Predarlško je zopet dovoljen.

— **Zakoni in ukazi za Kranjsko.** Ročna izdaja. Izdal deželni tajnik I. Pfeifer, tiskala in založila A. Klein & Comp. 2. zvezek. Ta obsega zakone ob obrambi poljščine, o varstvu ptičev in zemljiških pridelkov, ob vnanjem zaznamenovanju čuvalnih organov, o varstvu deželne kulture, vinogradniški red, patent o lovski pravici in zakone ter predpise o lovu.

— **Ruski se uče.** V Celju in v Trstu so ustanovili slovenski rodoljubi tečaje za učenje ruskega jezika.

— **Slomškova slavnost pred sodiščem.** Meseca avgusta se je v Ormožu vršila Slomškova slavnost, pri kateri je bilo izrečenih tudi nekaj političnih govorov, kakor so pač pri takih prilikah povsod navadne. Zaradi tega sta bila obtožena predsednik slavnosti dr. Omulec in župan od Sv. Tomaža I. Škrlec, češ, da je bila slavnost prav za prav javen shod, ki bi se bil moral naznaniti politični oblasti. Sodišče je dr. Omuleca oprostilo. župana Škrleca, ki je pripeljal na voze fanti in može od Sv. Tomaža na slavnost, pa je bil obsojen na globo 10 kron.

— **Že prakticirajo** V Celje je prišlo osem nemških avskultantov, da se tamkaj uče slovenski. Ti dobe seveda koj volilno pravico in bodo že pri prihodnjih državnozbornskih volitvah lahko glasovali za nemškega nacionalca.

— **Laška gimnazija v Koprju** propada. Že lani je bilo dokaj manj dijakov, kakor povprek v drugih letih. Letos jih je pa še manj, kakor jih je bilo lani, namreč samo 259.

— **Umrl** je v Ljubljani znani stavbeni in umetni ključar gosp. Ivan Spreitzer, star šele 35 let. Bil je vrl narodnjak. N. v m. p.!

— **Ponesrečil** je na Ključih na Idrijo Lovro Habe iz Zadloga pri Črnem vrhu

— **Roparji v Brežicah.** V mestu in v okolici so tatvine na dnevnom redu. Uzmoviči so hoteli vlomiti tudi v trgovino narodnega trgovca gosp. Varleca. Da bi delo lažje

izvršili, hoteli so zažgati neka druga poslopja v nadi, da pojde vse k ognju, oni pa bodo kradli. Načrt se jim je pokvaril in zdaj sedi nekaj članov tatinske tolpe v zaporu.

— **Ubil se je 50letni posestnik Simon Siapar v Škočianu na Dolenjskem.** Padel je z drevesa.

— **Radi nesrečne ljubezni** je skočila v Ljublanico delavka Frančiška Jereb, a neki delavec je skočil za njo in jo je rešil.

— **Nezgoda.** Na kolodvoru v Škofji Loki je neki sprevodnik hlapcu Martinu Gorjancu priprl štiri prste tako, da ostaneta dva za vedno nerabna.

— **Detomor.** Svojega lastnega otroka je umorila neka žanjica v Kazazah pod Celovcem. Takoj po porodu ga je zadržala. Nečloveško mater so zaprli.

— **Ponesrečil je v Sežani železničar J. Eržen.** Kolo vlaka mu je zmečkalo noge.

— **Obesiti se je hotel tovarniški delavec v Ljubljani, Anton Šušteršič,** doma iz Kosez, iz jeze, ker so ga postavili pod nadzorstvo nekega mlajšega delavca. Rešil je Šušteršiča neki železniški čuvaj.

— **Samomor.** V Ljubljani se je ustrelil računski narednik pri domobrancih Janez Pečnik iz strahu pred kaznijo, ki ga je čakala, ker je poneveril 13 gld.

— **Klativitez.** Na odredbo ljubljanske policije je bil v Divači aretiran neki baron Kalopis, ki je izvršil v Ljubljani neke goljufije in potem pobegnil. Pravega imena tega barona policija še ni mogla dognati.

— **Uboj.** 16letni Janez Gregorič iz Brezovega dola pri Ambrusu je pri ponočevanju v Višnjah udaril necega 20letnega fanta tako po glavi, da je ta umrl.

— **Obsojen** je bil v Avgsburgu rudar Martin Bregar iz Hotiča pri Litiji na štiri leta v ječo in to radi poskušene umora.

— **Ogenj.** Te dni je gorelo pri posestniku Francu Šiberniku v Plešivcu v ljubljanski okolici. Škode je 1600 K.

— **Gorelo je v nedeljo v Prelogu tik Ihana pri posestniku Ignaciju Hribarju.** Zažgalo je domače otroče. Škode je 400 gld.

— **Hud udarec.** Tvrdba Aleksandro Levi v ulici S. Spiridione v Trstu, je bila poznana kot solidna in je delovala že 45 let. Kar nakrat pa je napovedala bankrot in sicer v takem stanju, da upniki ne bodo mogli dobiti niti 5½% svojih terjatev. Pasiva znaša namreč okoli 230 000 gld, aktiva pa samo 280.000 gld. Vsa stvar je prišla v roke advokatom in bode torej kaj malo ostalo. Ta udarec bodo največ trpeli manj premožnejši sloji ljudstva, kateri so pri propadli tvrdki kupili vrednostne papirje na obroke, v koji garanciji kupčije je omenjena tvrdba delala osobito po deželi in posebno v Dalmaciji. Tvrdba Aleksandro Levi je namreč vse prodane grupe vrednostnih papirjev proti kreditu zastavila, kar pa seveda ni dovoljeno. Zakon namreč določa, da ima prodajalec vrednostnih papirjev na obroke iste varno shraniti in jih držati dotičnemu kupcu na razpolago, kajti že s plačevanjem prve svote postaja kupec faktični lastnik, med tem ko si prodajalec vrednostne papirje obdrži le kot zalog. Vendar naj bi bilo tudi košček postave, ki bi take, na videz dovoljene čine morala nadzorovati in pa finančno oblast, ki bi morala bolj paziti na razprodajo vrednostnih papirjev na obroke, kakor se je to zgodilo pri omenjeni tvrdki.

— **Nož.** Slaba navada raba noža se je oprijela tudi našega ljudstva iz dežele, katero pride v Trst na delo. Pretečene dni je nastal v novi luki prepir mej težaki Antonom Adraht iz Vipavo in Rudolfom Sila iz Nabrežine in sicer za voljo dela. Iz prepira je nastal pretep, v katerem je Adraht segel v žep po nož in ž njim šestkrat ranil Silo. K sreči je bilo to brez nevarnosti za življenje. Kri je Adrahta tako poživila, da ni nikogar okrog več poznal in bi bil Silo z nožem

gotovo končal, da ni stopil težak Ivan Lukežič iz Vrtojbe med pretepalca, katerega pa je Adraht tudi z nožem ranil v desno roko. Ko so prihiteli stražniki in drugi ljudje je Adraht ubežal, toda kasneje so ga vendarle vjeli in ga odpeljali v zapor. Sila je v bolnišnici in je upati, da kmalu okreva.

— **Pogum plačal z življenjem.** Železniški strojevodja Vekoslav Pauver, 22 let star, je vozil po progi štiri vagone, ko opazi, da vozi neki deček mal voziček preko tračnic in v njem pa sedi mala deklica. Dajal je otrokom vsakoršne znake, naj se umaknejo, ali bilo je zaman. Ko je prišel stroj blizo, skočil je strojevodja hitro s stroja in potegnil otroke v stran. V istem hipu pa je bil od stroja zajet in zgnječen.

— **Z ribiško mrežo rešena smrti.** Iz Oseka poročajo, da je 5. t. m. skočilo v Dravo mlado deklo, Terezija Zaich. Nedaleč od nje pa je lovil ribič Anton Konrad z mrežo ribe. Ko se je začelo deklo že potapljati, jo je vjel ribič v mrežo ter jo nezavedno potegnil na suho, kjer se je kmalu zavedla.

— **Ruski car Nikolaj** je pregledoval nekoč ječe v mestu. Pride mu na misel, da bi povprašal za vzroke zapora. „Zakaj si ti zaprt?“ vpraša prvega. Kaznjeneec pade na kolena ter pravi: „Vaše Veličanstvo! Jaz sem popolnoma nedolžen. Prav po krivem so me obdolžili ropanja in umora.“ Car vpraša drugega: „Kaj pa ti?“ Hitro odgovori ta: „Veličanstvo! Po nedolžnem sem bil obdolžen, da sem ubil in oropal nekega kupca. Meni kajtacega še na um ni prišlo . . .“ „In ti?“ vpraša car tretjega. Ta se začne izgovarjati: „Sosed mi je podložil cel kup ponarejenega denarja.“ In tako je šlo to dalje. Vsak je bil nedolžen. Kar zapazi car tudi nekega strganega cigana in ga vpraša: „Ali si tudi ti po krivem obtožen in po krivem zaprt?“ „Veličanstvo! Jaz sem svojo kazen zaslužil, kajti ukradel sem nekemu kupcu konja.“ „Kaj? Konja ukradel?“ reče car ter hitro zapove višjemu uradniku: „Hitro ven s tem potepuhom! Izpustite ga! Med tako pošteni in nedolžnimi ljudmi ta ne sme ostati, drugače mi spridi vso to družbo.“

— **Velika tatvina.** V Berlinu so odnesli tatovi iz vile dr. Wrede-ja vrednostnih papirjev za 3 milijone mark. A že drugo dne so našli vrednostne papirje v železniškem vozu. Manjkalo je le 15.000 mark. Policija je zaprla hišnika in slugo.

— **32 kokoši.** Valentin Modesto je imel v svojem kurniku 32 kokoši. V isti hiši ž njim je stanovala neka A. omožena z bratom Sabine B. Gospod Valentin je v času dveh let večkrat opazil, da mu izginjajo kokoši, dokler ni pretečen mesec izginila poslednja kokoš. Ko ni bilo več kokoši v kurniku, nastal je med Sabino B. in A. prepir. Napravila se je ovadba na redarstvu, da je Sabina B. kradla kokoši gospodu Modestu. Brat Sabine A. je tudi potrdil pred sodnijo, da je videl v stanovanju Sabine skubti črno kokoš. Sabina pa je izjavila, da ji je kokoš prinesla svakinja A. Gospod Modesto pa je s svoje strani izjavil, da je sicer opazal, da mu pomanjkujejo kokoši, ali ni A. ni B. ni smatral sposobnimi tatvine. Sodnik pa je bil obe obsodil vsako na 5 dni zapora in eden post. Obsojenki sta napravili priziv, in ker je gospod Modesto zopet trdil, da na njegovi sosedi ni nikdar sumil, da bi kradli njegove kokoši, je prizivno sodišče oprostilo obe, pustivši gospoda Valentina, da se mej svojimi sosdami tolaži za izgubljene kokoši.

— **Premoženje Pariza.** Pariško magistratno vodstvo je obelodanilo izveštje, ki se tiče premoženje pariškega mesta. Premoženje obsega neštivilno spomenikov, nepremičnin in drugih stavb v skupnem vrednostnem znesku 2.437.610.937 27 frankov. Nepremične največje vrednosti so cerkve in sicer jih je 73, ki so cenjene na 197.176.782 frankov; potem šole vrednosti 148.047.689 frankov, razni trgi 119.818.902 frankov, vodovodi in hidravlični elevatorji 50.189.300 frankov, pokopališča 65.940.160 frankov, mestna skladišča in brodarica 119.818.012 frankov itd.

— **Največji dimnik na svetu** ima neka tovarna v Jokohamu pri Antwerpenu. Visok je 125 m ter je višji kot stolpi cerkev. Vrhu dimnika je še 125 m visok strelodod.

— **Perzijski šah.** Iz Carigrada se šah povrne v Perzijo in sicer preko Belgrada in Ogerske v Odeso, od koder pojde v domovino. Šah je bil v Carigradu jako prijazno sprejet in pogoščen, kakor vsak drug neodvisen vladar. Nekateri listi so pripovedovali, da je o priliki obiska v Carigradu šah sultana pripoznal svojim vrhovnim verskim glavarjem poljubivši mu roko, ter ga imenoval Kalifom. Ta vest se sedaj proglašča neresničnim.

— **Razbojniki.** Na otoku Galveston je divjal strašen, nenavaden orkan. Poročali smo že, da je porušil vsa mesta, pobil ljudi, potopil jih, ako so bili pri bregu v čolnih, ali pa jih pometal v morje. Sploh je našlo na morju veliko število ljudij svojo smrt. Pri toliki nesreči pa vendar bestialnost človeška ni bila zatrta. Zamorci so ropali kakor najbesnejši banditje. 50 zamorcev so postrelili vojaki na mestu ker so ropali imetje mrtvecev. Pri nekem zamorcu so našli 23 odrezanih prstov s prstani. Nekega zamorca so zalotili, ko je hotel neki bogati gospej odgrizniti ušesi z dragocenimi uhanj. Takih nečutenih zločinov se je pripetilo mnogo. Sploh se je ropalo in kradlo brez usmiljenja. Zato se je proglasilo nad mestom obsedno stanje. Našli so doslej okoli 2 300 trupel. Vseh ljudi je bilo ubitih okoli 5000.

— **Ubili očeta.** Pretečenega meseca se je v Neapolju raznesel glas, da se je neki Josip Subrano sam usmrtil in so ga tudi pokopali. Sedaj se je zglasil na redarstvu rannjega Subrano mlajši sin Umberto, kateri trdi, da je očeta ubil njegov stareji brat Alfred v sporazumljenju z materjo in bratom Oreste. Začela se je preiskava, da se stvar pojasni.

— **Obiteljska drama.** Pretečeni teden se je pripetila v Petrogradu prežalostna rodbinska tragedija. 28letna baronica V., rodod Španka, žena tajnika ruskega poslaništva v Madridu, imela je pri sebi 18letno sestro. Ta je bila krasna deva, ki je ljubila svojo sestro iz vse duše. Starejša omožena sestra je postala polagoma silno ljubosumna na sestro in prepira ni manjkalo v rodbini noben dan. Ljubosumnost baronice pa se je še povečala, ker je baron branil svakinjo ter rezko zavračal neutemeljene napade soproge. Te dni pa je baron odpotoval. Žena in svakinja sta ga spremili na kolodvor, in se na to vrnili sami domov. Sestri sta se začeli kmalu prepirati in k nesreči tudi služkinje ni bilo doma. Ljubosumna baronica se je tako raztogotila, da je zgrabila revolver in ustrelila na mlajšo sestro ter jo tudi zadela. Sestra, dasi ranjena, je bežala, baronica pa za njo. Ležala je za njo od sobe do sobe ter

streljala na njo, dokler se ni, krvaveča iz petih ran, zgrudila mrtva na tla. Nato je šla baronica sama na policijo. Tja grede je srečala tri svoje otroke, ki so prihiteli k njej ter jo hoteli poljubljati. Toda baronica jih je pahnila od sebe, rekoč: „Jaz sem zla mati!“ Po barona so poslali takoj. Splošno se misli, da je baronica od ljubosumnosti zblaznela.

— **Velik štrajk.** V Severnih državah ameriških štrajka zdaj okoli 10 000 delavcev v premogokopih. V okraj Scheandoch so odposlani 3 polki vojakov. Štrajkujoči delavci so streljali na-nje in vojaki so jim odgovorili s strelom. Mnogo delavcev je bilo ubitih, med temi 1 avstro-ogerski podanik. Štrajkujoči so večinoma Slovani iz vseh dežel naše monarhije. Delavci so grozili vsakemu, ki bi hotel začeti delo. Jame „Philadelphia and Reading Company“ so vse zaprte. Da bi se moglo delo nadaljevati, je vlada odposlala konjenišvo in topničarstvo v pomoč čuvajočim pečcem.

— **Čebela kot listonoša mesto golobov.** Na Angležkem jeli so ljudje uporabljati čebele, da jim prenašajo razne stvari iz kraja v kraj, za kar so bili dosedaj posebne vrste golobje kot listonoši. Čebeli naveže se mali fin papirček na koji je mikrofotografski pisavi napisana vest in čebelica odnese in prinese navadno brez vsake nezgode listič na pravo mesto. Prednost čebele v tem poslu je, da se jej vsaj v lepem ne more skoro zgoditi nesreča, mej tem ko je golob v vedni nevarnosti, da ga kedo ustrelj. Neki Angležki časopis priporoča vojnemu ministrstvu, da naj za prenašanje važnih vesti skusi uporabiti te nove vrste listonošev.

— **Ciklon.** V okolici mesta Leipa v Neulandu, Schönbornu, Niederliebichu in Schwocki je napravil minoli petek ciklon v petih minutah ogromno škodo. V Schönbornu je podrl pet hiš z gospodarskimi poslopji ter odnesel lesene dele daleč proč. Okoli 300 dreves je vihar populil, zlomil in odnesel. Razvaline in kupi drevja kažejo pot ciklonu. Na Mühlbergu je gozd podrt 50 m široko. Pri Jägersdorfu je gozd v razdalji 1200 sežnjev kakor obrit. Ciklon se je ustavil ob nekem hribovju. Na nekaterih krajih je kar d-ževalo lesenih stvari in kosov pohištva. Travniki v okolici so poteptani, kakor da bi jih shodila velika množica. Ciklon je bil 50 m širok. Ko se je bližal je bilo slišati kakor bi pokale puške. Lomenje dreves, žvižganje vetra in grmenje podirajočih se dreves je bilo strašno. Nekega kmeta Försterja iz Schönborna je ciklon dvignil od tal in ga nesel več metrov daleč. Obležal je ondi nezavesten.

60.000 kron znaša glavni dobitek „Invalidendank-loterije, kateri se po odbitku 20 % v gotovini izplača. Mi opozorimo naše častite bralce, da je srečkanje 10. novembra t. l.

Velika zlata in srebrna loterija za vojaške invalide.

Zadnji mesec.

Glavni dobitek

60.000 kron

v gotovini z 20% odbitka.

Invalidne srečke po 1 krono

priporoča **J. C. Mayer**, menjalnica v Ljubljani.